

INHOUDSOPGAVE

- Bijlage 1** Begrippenlijst
- Bijlage 2** Wettelijk kader
- Bijlage 3** Motivatie opstellen van de bodemfunctiekaart
- Bijlage 4** Technische onderbouwing en kaarten
- Bijlage 5** Handvat tijdelijke uitname van grond en baggerspecie
- Bijlage 6** Handvat implementatie Besluit bodemkwaliteit, reikwijdte verspreiden van baggerspecie
- Bijlage 7** Handhavingstrategie
- Bijlage 8** Prioriteitenbepaling

Bijlage 1 begrippenlijst

Begrip	Beschrijving
AW	Achtergrondwaarde; Landelijk vastgestelde aan chemische stoffen voor een goede bodemkwaliteit, waarvoor geldt dat er geen sprake is van belasting door lokale verontreinigingsbronnen.
Baggerspecie	Materiaal dat is vrijgekomen uit de bodem via het oppervlaktewater of de voor dat water bestemde ruimte en dat bestaat uit minerale delen met een maximale korrelgrootte van 2 mm en organische stof in een verhouding en met een structuur zoals deze in de bodem van nature worden aangetroffen, alsmede van nature in de bodem voorkomende schelpen en grind met een korrelgrootte van 2 tot 63 mm.
Bestemmingsplanwijziging	wijziging van het gemeentelijk bestemmingsplan op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro).
Bodeminformatiesysteem	(Gemeentelijk) informatiesysteem (database) waarin digitaal de bekende bodemgegevens uit milieuonderzoeken zijn opgenomen.
Bodemkwaliteitsdata	Data opgeslagen in het bodeminformatiesysteem.
Bodemkwaliteitskaart	Onder het begrip bodemkwaliteitskaart wordt zowel een set van kaarten als de karakteristiek van de gebiedseigen bodemkwaliteit door middel van kengetallen verstaan. De kaart bestaat als het ware uit verschillende 'lagen', waarbij elk van de lagen gericht is op de ruimtelijke rangschikking van een verschillend type informatie waarvoor verondersteld wordt dat deze bepalend is voor de gebiedseigen bodemkwaliteit.
Bodemkwaliteitszone	Deel van een beheersgebied waarvoor geldt dat er eenzelfde verwachting bestaat omtrent de bodemkwaliteit, waarbij zowel de verwachtingswaarde als de mate van variabiliteit bepalend zijn.
Bodemonderzoek wegbermen	Onderzoek toe te passen wegbermgrond: indicatief (NEN 5740, strategie VED-HE)
College B & W	College van burgemeester en wethouders
DDT 's	Dichloor-diphenyl-trichloorethaan, een organisch chemisch insecticide
Diffuse bodemkwaliteit	Algehele bodemkwaliteit zoals die geldt voor het grootste gedeelte van een vooraf bepaalde zone. Het begrip diffuse bodemkwaliteit is het tegengestelde van een puntbron.
Duurzaam bodembeleid	Het nieuwe bodembeleid richt zich op bewuster en duurzamer bodemgebruik die de waarde van de bodem behoudt
Emissiewaarden	Uitloogwaarden van (licht) verontreinigde grond.
Gebiedsspecifiek beleid	Lokale regels inzake het toepassen van grond en bouwstoffen waarbij lokale maximale waarden aan stoffen gelden in bodemkwaliteitszones. Gebiedsspecifiek beleid is door de gemeenteraad vastgesteld..
Generiek beleid	Landelijk geldende regels voor het toepassen van grond en bouwstoffen.
Gezoneerd gebied	Gebied waarvoor een bodemkwaliteitszone is vastgesteld.
Grond	Vast materiaal dat bestaat uit minerale delen met een maximale korrelgrootte van 2 mm en organische stof in een verhouding en met een structuur zoals deze in de bodem van nature wordt aangetroffen, alsmede van nature in de bodem voorkomende schelpen en grind met een korrelgrootte van 2 tot 63 mm, niet zijnde baggerspecie
Hergebruik van grond als bodem	Het hergebruiken van grond, zodanig dat deze een integraal onderdeel van de ontvangende bodem wordt. Dit is het geval in bijvoorbeeld ophogingen of aanvullingen van de bodem met uitsluitend grond
Heterogeniteit	Matig tot veel variatie in de bodemkwaliteit in de betreffende zone
Homogeniteit	Geen tot nauwelijks variatie in de bodemkwaliteit in de betreffende zone
Inrichting	Een locatie waar bedrijfsmatig activiteiten worden uitgevoerd binnen de reikwijdte van het begrip inrichting van artikel 1.1 lid 1 van de Wet Milieubeheer. Inrichtingen moeten gecategoriseerd zijn zoals omschreven in het Inrichtingen- en vergunningbesluit.

Interventiewaarde	Waarde die aangeeft bij welke concentratie sprake is van ernstige of dreigende ernstige vermindering van de functionele eigenschappen van de bodem voor mens, plant of dier
Kaderrichtlijn water	Europese richtlijn ten behoeve van de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater
Kwaliteitsbewijsmiddel	Bewijsmiddel conform het Besluit bodemkwaliteit van grond, baggerspecie of een bouwstof.
Landelijk meldpunt	Meldpunt voor het melden van het toepassen van grond conform het Besluit bodemkwaliteit. Onderdeel van het Agentschap NL (www.meldpuntbodemkwaliteit.agentschapnl.nl)
Licht verontreinigde grond	Grond die bij toetsing aan de achtergrondwaarden (AW2000) uit de 'Regeling bodemkwaliteit' van 21 december 2007 en de 'Wijziging Regeling bodemkwaliteit' van respectievelijk 27 juni 2008 en 7 april 2009 en de interventiewaarden uit de 'Circulaire bodemsanering 2009' van 7 april 2009 niet voldoet aan de streefwaarden bodemkwaliteit, maar waarbij voor géén van de stoffen sprake is van overschrijding van de tussen- en/of interventiewaarde
Ms-PAF methode	Meer stoffen-Potentieel Aangetaste Fractie van lagere organismen, zijnde een aanduiding voor ecologische risico's als gevolg van bodemverontreiniging van waterbodems
NEN 5720	Norm die de werkwijze beschrijft voor het opstellen van de onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek naar de aanwezigheid van waterbodemverontreiniging. Deze norm geldt ook voor het bepalen van de milieuhygiënische kwaliteit van de waterbodem en eventueel daaruit vrijkomende baggerspecie.
NEN 5740	Norm die de werkwijze beschrijft voor het opstellen van de onderzoeksstrategie bij verkennend bodemonderzoek naar de (mogelijke) aanwezigheid van bodemverontreiniging en de werkwijze voor het bepalen van de milieuhygiënische kwaliteit van de landbodem (in de rest van het document 'bodem' genoemd) en eventueel daaruit vrijkomende grond.
Nota bodembeheer	Nota waarin - op grond van de bodemkwaliteitskaart - aangegeven op welke wijze met ingrepen in de (diffuus verontreinigde) bodem wordt omgegaan. In de bodembehernota zijn de toepassingsmogelijkheden van de bodemkwaliteitskaart uitgewerkt.
Overgangsrecht	Een artikel uit het Besluit bodemkwaliteit dat het mogelijk maakt voor een gemeente om maximaal 5 jaar na inwerking treding van het Besluit bodemkwaliteit nog gebruik te maken, van de 'bestaande' bodemkwaliteitskaart en bijbehorend bodembeheersplan.
P50, P80 en P95 (50-, 80- en 95-percentielwaarde)	In dit document: concentratieniveau van een bepaalde stof; resp. 50%, 80 % en 95% van de beschikbare waarnemingen (analyse-resultaten beschikbaar voor die stof binnen een bodemkwaliteitszone) ligt beneden dit concentratieniveau.
PAK	Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen. Naam voor een verzameling van stoffen.
Partijkeuring (AP04)	Schriftelijke verklaring op basis van een eenmalig onderzoek, dat wordt uitgevoerd door een persoon of instelling die daartoe geschikt over een erkenning, en waarin wordt vermeld of een partij onder het regime van het Besluit kan worden toegepast.
Puntverontreiniging	Een (kern)belasting van de bodem, zoals lekkages, morsingen, verbrandingen etc. met beperkte omvang.
Samenstellingswaarden Stand-still op klasse niveau	De gehalten aan stoffen in een partij grond. De mogelijkheid om grond uit te wisselen binnen een vastgesteld beheergebied zonder dat daarbij de actuele bodemkwaliteit, beoordeeld op bodemkwaliteitsklassen, in negatieve zin beïnvloed wordt.
Sterk verontreinigde grond	Grond die bij toetsing aan de interventiewaarden uit de 'Circulaire bodemsanering 2009' van 7 april 2009 de interventiewaarde overschrijdt.
VED-HE	Onderzoeksstrategie voor een verdachte locatie, diffuse bodembelasting, heterogeen verdeelde verontreiniging op schaal van monsterneming.
Verantwoordingsrapportage	Rapportage waarin de totstandkoming van het Gebiedsspecifiek bodembeleid wordt toegelicht.

Wbb-locatie	Locatie waar een geval van ernstige bodemverontreiniging is geconstateerd of een vermoeden bestaat dat er sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging. Er is sprake van een geval van ernstige bodemverontreiniging indien in de grond meer dan 25 m ³ de interventiewaarde overschrijdt of in het grondwater meer dan 100m ³ de interventiewaarde overschrijdt. De provincie Fryslân c.q. de gemeente Leeuwarden is voor dergelijke locaties bevoegd gezag.
Wegen	De wegen zijn onderverdeeld in: - Rijkswegen; - Doorgaande wegen; - Overige wegen. Rijkswegen vallen onder beheer van Rijkswaterstaat en zijn aangeduid met de hoofdletter "A". Doorgaande wegen zijn provinciale (N) wegen en/of wegen die bewoningskernen (rechtstreeks) met elkaar verbinden. Overige wegen zijn wegen die niet zijn aan te merken als Rijks- of doorgaande wegen.
Weilanddepots	De tijdelijke opslag van grond of baggerspecie over de aan de watergang grenzende percelen.
Zorgplicht	Een artikel in de Wet bodembescherming (zgn. kapstokartikel) dat moet voorkomen dat door bewust menselijk handelen de bodem verontreinigd raakt, zonder dat ervoor verantwoordelijkheid wordt genomen door de veroorzaker.

Bijlage 2 wettelijk kader

Het beleid zoals in deze nota is opgenomen is gebaseerd op het Besluit bodemkwaliteit, gepubliceerd in het Staatsblad van 3 december 2007, nr. 469 met de bijbehorende wijzigingen. Tevens zijn de verschillende bodemkwaliteitskaarten van de deelnemende gemeenten bij het tot stand komen van deze nota betrokken.

Het Besluit bodemkwaliteit

In juli 2008 is het Besluit bodemkwaliteit in werking getreden voor het op landbodem toepassen van grond, baggerspecie en bouwstoffen. Uitgangspunt bij het toepassen van partijen grond en baggerspecie is dat deze definitief onderdeel gaan uitmaken van de bodem (een zogenoemde bodemtoepassing). Er wordt ook wel gesproken over het 'beheer van grondstromen', oftewel het op die plaats toepassen van grond (of baggerspecie) waar dit geen risico's oplevert voor enerzijds de actuele bodemkwaliteit ter plaatse (standstill-principe) en anderzijds de functie die de bodem heeft.

Met de actuele bodemkwaliteit wordt de diffuse bodemkwaliteit bedoeld, ook wel achtergrondkwaliteit genoemd. Deze diffuse bodemkwaliteit is kenmerkend voor een bepaald gebied en is niet gerelateerd aan een specifieke en herkenbare bron zoals in het geval van puntverontreinigingen. Voor de landbodem blijft het saneringsbeleid conform de Wet bodembescherming van kracht. Waterbodems worden binnen de regels van de Waterwet beheerd door het waterschap.

Bij het (opnieuw) toepassen van bouwstoffen is het Besluit met name gericht op het voorkomen van een nieuwe bodemverontreiniging.

Figuur B1: Positie van het Besluit bodemkwaliteit binnen het bodembeleid

Bijlage 3 motivatie opstellen van de bodemfunctiekaart

Memo

betreft
Begeleidend schrijven bodemfunctiekaart

Projectnummer 206115
Documentnummer 206115-Memo-BH_v2
Datum 7 september 2010

Algemeen

De bodemfunctiekaart speelt een rol bij het, volgens het generieke kader van het Besluit bodemkwaliteit, op landbodem toepassen van partijen grond of baggerspecie. Eén van de uitgangspunten van dit generieke kader is namelijk dat de milieuhygiënische kwaliteit van de toe te passen partij grond of baggerspecie geschikt moet zijn voor het gebruik van de ontvangende bodem (de bodemfunctieklasse).

De gemeente is dan ook verplicht om voor haar beheergebied een functiekaart vast te stellen. Dit is als zodanig beschreven in artikel 55 van het Besluit bodemkwaliteit. In artikel 4.7.1 en 4.9.2 van de Regeling bodemkwaliteit, en de bij het laatstgenoemde artikel behorende bijlage J, zijn de eisen opgenomen waar de functiekaart aan moet voldoen.

Totstandkomen van de kaart

Op de functiekaart is het huidige, en eventueel het toekomstige, gebruik van de bodem aangegeven. Hierbij is onderscheid gemaakt in:

- gebieden met de bodemfunctieklasse 'landbouw/natuur';
- gebieden met de bodemfunctieklasse 'wonen';
- gebieden met de bodemfunctieklasse 'industrie'.

Een aantal gebieden is uitgesloten van het toekennen van een functieklasse, zoals bijvoorbeeld oppervlaktewater. Op deze uitgesloten gebieden wordt op pagina 3 van deze memo nader ingegaan.

De bodemfunctieklassen 'landbouw/natuur', 'wonen' en 'industrie' zijn een clustering van in totaal zeven verschillende bodemfuncties. Deze bodemfuncties zijn weergegeven in tabel 1.

Tabel 1: Clustering bodemfuncties tot bodemfunctieklassen

Bodemfuncties	Bodemfunctieklassen
1. Moes- en volkstuinen	Landbouw/natuur
2. Natuur	
3. Landbouw	
4. Wonen met tuin	Wonen*
5. Plaatsen waar kinderen spelen	
6. Groen met natuurwaarden	Industrie**
7. Ander groen, bebouwing, infrastructuur en industrie	

De bodemfunctieklasse 'wonen' omvat die bodemfuncties waarbij sprake is van veel bodemcontact en een beperkte gewasconsumptie. Komt meer dan 10% van de totale gewasconsumptie uit de eigen tuin, dan geldt de functieklasse 'landbouw/natuur'. Onder de bodemfunctieklasse 'industrie' vallen de bodemfuncties waarbij sprake is van weinig bodemcontact en geen gewasconsumptie.

Voor het opstellen van de functiekaart is gebruik gemaakt van de Grootschalige Basis Kaart van Nederland (GBKN) van november 2009. De bodemfunctieklassen, zoals genoemd in tabel 1, zijn afgeleid van de stadsplattegrond, bestemmingsplannen en/of ruimtelijke ontwikkelingen die de komende jaren worden verwacht.

Toekennen functieklasse

Over het algemeen spreekt het voor zich wanneer de bodem moet worden ingedeeld in één van functieklassen. Er zijn echter gebieden waarvoor meerdere functieklassen kunnen opgaan. Voorbeelden hiervan zijn industrieterreinen met (bedrijfs)woningen, woonwijken waarbinnen enkele bedrijven zijn gelegen en sport- en recreatieterreinen. Voor dit soort gebieden is een functieklasse gekozen:

1. industrieterreinen met (bedrijfs)woningen: functieklasse industrie
2. binnen woonwijken gelegen bedrijfsterreinen: functieklasse wonen
3. begraafplaatsen en sportvelden
 - in een woonwijk: functieklasse wonen
 - gelegen aan de rand van de bebouwde kom: functieklasse landbouw/natuur
4. recreatiewoningen: functieklasse wonen.

De functieklassen 'landbouw/natuur', 'wonen' en 'industrie' zijn globaal op de functiekaart aangegeven en dus niet op perceelsniveau zoals vaak het geval is bij een bestemmingsplan. Dit betekent voor bijvoorbeeld de kleinere dorpskernen dat de percelen zijn opgegaan in de kleur van het buitengebied en dat alleen de plaatsnaam is vermeld. Voor percelen die deel uitmaken van lintbebouwing is op de kaart wel de functieklasse aangegeven. Daarbij is er van uitgegaan dat geen sprake meer is van lintbebouwing zodra de afstand tot het naastgelegen perceel groter is dan 50 m.

Door het op deze wijze invulling geven aan de functiekaart wordt voorkomen dat de kaart versnipperd en onoverzichtelijk wordt. Het gevolg is echter wel dat het daadwerkelijke bodemgebruik op een bepaald perceel kan afwijken van de functieklasse die op de functiekaart is aangegeven. In deze gevallen wordt overleg met de gemeente aanbevolen om af te stemmen welke functieklasse voor het betreffende perceel moet worden gehanteerd.

Wegbermen

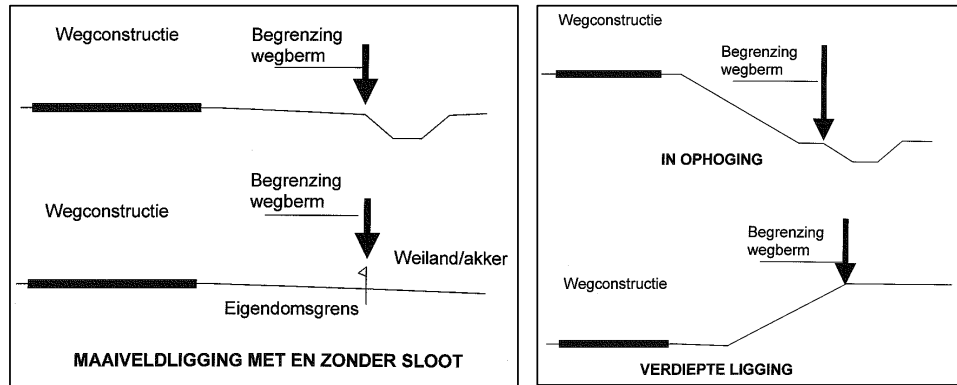
Ook wegbermen vragen om speciale aandacht. Zo is op de functiekaart alleen voor de Rijksweg en spoorweg de juiste functieklasse aangegeven. De overige wegen zijn, vanwege het overzichtelijk houden van de kaart, opgegaan in de kleur van het omliggende gebied. Dit betekent echter niet dat voor de verschillende typen wegbermen per definitie ook de functieklasse van het omliggende gebied geldt. Voor de wegbermen mag namelijk worden uitgegaan van het volgende:

- Bermen rijkswegen + spoorzone: functieklasse industrie
Dit op verzoek van het consortium van Rijkswaterstaat, SBNS en Prorail (brief van 30 juni 2009 met kenmerk RWS/DVS-2009/1569).
- Wegbermen buiten de bebouwde kom: functieklasse industrie
Dit geldt voor de provinciale wegen en overige verharde wegen (asfalt-, beton- of klinkerverharding). Voor de halfverharde en onverharde wegen geldt de functieklasse van het omliggende gebied (landbouw/natuur).
- Wegbermen binnen de bebouwde kom: functieklasse sluit aan bij de functieklasse ter plaatse (dus binnen een woonwijk de functieklasse wonen en op een industrieterrein de functieklasse industrie).

Begrenzing wegbermen

■ Bermen rijkswegen + spoorzone:

Voor de begrenzing van de bermen wordt aangesloten bij onderstaande figuren. Deze figuren zijn afkomstig uit een brief van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Dienst Verkeer en Scheepvaart (kenmerk RWS/DVS-2009/2932, 19 november 2009).

■ Wegbermen binnen en buiten de bebouwde kom:

Tot de wegberm wordt gerekend een strook van maximaal 10 meter aan beide zijden van de weg (bijv. de asfaltrand), tenzij de berm langs de weg eerder wordt onderbroken door een sloot dan wel de grens van het aangrenzend perceel. Voor wegbermen langs dijkwegen, en voor bermen gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur, geldt voor beiden zijden buiten het wegvak een strook van maximaal 2 meter. Dit in verband met de ecologische functie van de wegbermen.

Oppervlaktewater

De functiekaart heeft geen betekenis bij het in een oppervlaktewaterlichaam¹ toepassen van partijen grond of baggerspecie. Aan een oppervlaktewaterlichaam kan namelijk niet de functieklasse 'landbouw/natuur', 'wonen' of 'industrie' worden toegekend. Bovendien is voor dergelijke toepassingen niet de gemeente maar de waterbeheerder bevoegd gezag. Het op de functiekaart intekenen van alle watergangen heeft dus geen toegevoegde waarde. Daarom zijn op de kaart alleen de wateren van een significante omvang separaat ingekleurd. De overige watergangen zijn opgegaan in de kleur van het omliggende gebied.

Relatie met saneringsbeleid

De functiekaart speelt een rol bij het bepalen van de terugsaneerwaarden en de milieuhygiënische kwaliteit van de leeflagen aanvulgrond in het geval van een sanering van een immobiele verontreiniging.

In de Circulaire bodemsanering en in het Besluit uniforme saneringen (BUS) is namelijk opgenomen dat in dat geval moet worden uitgegaan van de maximale waarden die horen bij de functieklasse van de betreffende locatie.

Omgang met tussentijdse functiewijzigingen

Bij het opstellen van de functiekaart is rekening gehouden met ruimtelijke ontwikkelingen die de komende 5 jaar plaatsvinden. Desondanks is het mogelijk dat de functie van een locatie wijzigt als gevolg van een bestemmingsplanwijziging in het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Als gevolg van een dergelijke wijziging kan het voorkomen dat de functieklasse, zoals aangegeven op de functiekaart, niet meer overeenkomt met de actuele functie van de locatie. Dit zou in theorie kunnen leiden tot verkeerde afwegingen bij het toepassen van grond (of baggerspecie) volgens het generieke kader.

¹ Voor de definitie van 'oppervlaktewaterlichaam' wordt verwezen naar artikel 1.1 van de Waterwet.

Het bij iedere wijziging van een bestemmingsplan moeten aanpassen van de functiekaart, en zo nodig andere beleidsdocumenten, vergt echter een onevenredige inspanning. Daarom wordt door de gemeente periodiek nagegaan of het noodzakelijk is om de functiekaart aan te passen en opnieuw vast te stellen. In de tussenliggende periode wordt een eventuele bestemmingsplanwijziging, indien nodig, betrokken bij de afweging welke kwaliteitsklasse grond of baggerspecie op een bepaalde locatie mag worden toegepast.

Overgangsbeleid

De gemeente maakt gebruik van het overgangsrecht voor bodemkwaliteitskaarten zoals beschreven in artikel 76 van het Besluit bodemkwaliteit. Dit betekent dat in de bodemkwaliteitskaart geen informatie is opgenomen over de gehalten aan barium, kobalt, molybdeen en PCB's. Voor deze parameters worden daarom de maximale waarden van de functieklassé 'landbouw/natuur', 'wonen' of 'industrie' als toepassingseis gehanteerd. Deze invulling geldt alleen voor de genoemde stoffen en alleen zolang gebruik wordt gemaakt van het overgangsrecht.

Opgemerkt wordt dat met de wijziging van de Regeling bodemkwaliteit op 7 april 2009 de maximale waarden voor de parameter *barium* zijn vervallen. De verwachting is dat er in 2010 een nieuwe richtlijn voor het toetsen van barium wordt vastgesteld. Tot die tijd is het echter niet mogelijk om op basis van het gehalte aan barium de kwaliteitklasse van een partij grond of baggerspecie te bepalen.

Om toch het gebruik van de bodem te kunnen beschermen, en rekening te kunnen houden met de zorgplicht van artikel 13 Wet bodembescherming, hanteert de gemeente voor de parameter barium een 'eigen' toetsregel. Deze toetsregel komt te vervallen zodra in de Regeling bodemkwaliteit weer normen voor barium worden opgenomen.

Kort gezegd komt de toetsregel voor barium er op neer dat de oude normen, zoals opgenomen in de Regeling bodemkwaliteit van 20 december 2007, gehandhaafd blijven. In onderstaande tabel zijn deze normen (de maximale waarden voor de klassen AW2000, wonen en industrie) weergegeven. Deze maximale waarden gelden voor standaardbodem en dienen dus nog te worden gecorrigeerd voor het organische stof- en lutumgehalte van de toe te passen partij grond of baggerspecie.

Maximale waarden klasse	Maximale waarden klasse wonen	Maximale waarden klasse industrie
190	550	920

Vaststelling

De bodemfunctiekaart moet door het college van Burgemeester en wethouders worden vastgesteld. Dit betreft een besluit waarop een Awb-procedure van toepassing is.

Bijlage 4 technische onderbouwing en kaarten

Bijlage 5 handvat tijdelijke uitname van grond en baggerspecie

Inleiding

Net zoals het Bouwstoffenbesluit kent ook het Besluit bodemkwaliteit (Bbk) een uitzondering op de verplichte kwaliteitsbepaling en meldingsverplichting. In het geval grond en baggerspecie alleen tijdelijk uitgenomen worden. De gedachte bij deze uitzondering is dat in deze situaties weinig tot niets verandert aan de milieubelasting op een bepaalde locatie. Uit diverse helpdeskvragen en ervaringen van adviseurs die in het kader van de Impuls Lokaal Bodembeheer (ILB) decentrale overheden ondersteunen bij de implementatie van het Bbk, blijkt dat nogal eens discussie plaatsvindt en onduidelijkheid bestaat welke situaties wel of niet onder de uitzondering van artikel 36, derde lid vallen.

De reden waarom regelmatig verkend wordt of van de uitzondering gebruikgemaakt mag worden (en daarbij de randjes van 'wat kan' opgezocht wordt) is driedelig:

- Tijd- en geldbesparing omdat geen bewijsmiddel (partijkeuring) noodzakelijk is;
- Er geen meldingsverplichting bestaat;
- De toe te passen grond of baggerspecie soms niet voldoet aan de toepassingseisen op de locatie (denk aan een dubbele toets binnen het generieke beleid voor landbodems waarbij naast aan de ontvangende bodemkwaliteit ook aan de bodemfunctieklasse getoetst mag worden), waardoor het 'benutten' van de uitzondering van tijdelijke uitname interessant kan zijn.

De Nota van toelichting van het Bbk geeft een aantal randvoorwaarden voor het gebruik van de uitzondering van artikel 36, derde lid van het Bbk. In dit handvat wordt aan de hand van de relevante passages uit de Nota van toelichting in combinatie met ervaringen van decentrale overheden, waterbeheerders en adviseurs meer duidelijkheid gegeven. Benadrukt wordt dat het bevoegd gezag Bbk zelf bevoegd is te bepalen.

Tijdelijke uitname van grond en baggerspecie volgens het Bbk

Voor tijdelijke uitname van grond en baggerspecie stelt het Bbk een vrijstelling voor een aantal verplichtingen. In artikel 36, derde lid is namelijk het volgende vastgelegd:

Het tijdelijk verplaatsen of uit de toepassing wegnemen van grond of baggerspecie is toegestaan zonder inachtneming van de artikelen 38 tot en met 64, indien deze vervolgens, zonder te zijn bewerkt, op of nabij dezelfde plaats en onder dezelfde conditie opnieuw in die toepassing wordt aangebracht.

Dit impliceert dat als de grond of baggerspecie niet wordt bewerkt en op of nabij dezelfde plaats en onder dezelfde condities opnieuw in dezelfde toepassing wordt teruggebracht, dit toegestaan is toegestaan zonder kwaliteitsbepaling (artikel 38 en 40), toetsing aan de functie (o.a. artikel 59) en melding (artikel 42).

Overige bepalingen van het Bbk, en andere wetgeving zoals de Wet bodembescherming, de Arbo-regelgeving, Wet ruimtelijke ordening en Waterwet blijven bij tijdelijke uitname onverminderd van kracht. Denk hierbij bijvoorbeeld aan:

- Functionaliteit (art. 5 Bbk), d.w.z. dat sprake moet zijn van een nuttige toepassing, geen grotere hoeveelheid wordt toegepast dan volgens gangbare maatstaven nodig is voor het functioneren van de toepassing en dat de toepassing volgens gangbare maatstaven nodig is op de plaats waar deze plaatsvindt, of onder de omstandigheden waarin deze plaatsvindt);

- Zorgplicht bodem (art. 13 Wbb) en zorgplicht oppervlaktewater (art. 7 Bbk). Het is bijvoorbeeld niet toegestaan om asbesthoudende grond terug te plaatsen indien er bij ontgraving asbest is geconstateerd;
- Bij tijdelijke uitname kunnen baggerspecie worden getransporteerd. Als dit binnen de grenzen van een werk gebeurt (geen transport over de openbare weg) is het niet nodig dat hierbij schriftelijke bescheiden aanwezig zijn. Als het transport naar een tijdelijke opslag buiten de grenzen van het werk plaatsvindt, is de aanwezigheid van schriftelijke bescheiden wel noodzakelijk. Een oorspronkelijk toegepaste bouwstof, ontgraven grond of baggerspecie wordt veelal als een afvalstof gezien. In dat geval moet het transport zijn vergezeld van een begeleidingsbrief.

Voor een volledig overzicht van andere wet- en regelgeving wordt verwezen naar paragraaf 12.1 uit de HUM Bbk te vinden via de website van Bodemplus:

www.senternovem.nl/bodemplus/downloads/bodembeheer/hum_bbk.asp.

Tijdelijke opslag bij tijdelijke uitname

Tijdelijke opslag van de grond of baggerspecie kan onderdeel uitmaken van de tijdelijke uitname. Deze opslag duurt niet langer dan de looptijd van de onderhouds- of aanlegwerkzaamheden waarop het tijdelijk verplaatsen of wegnemen is gericht. Deze vorm van tijdelijke opslag hoeft daarom niet te worden gemeld, onderzocht of getoetst (onderzoeksverplichtingen die voortvloeien uit andere wet- en regelgeving gelden uiteraard onverkort). Overtollig materiaal dat na afronding van de werkzaamheden op de locatie in opslag blijft, in afwachting van een nieuwe bestemming, valt niet onder deze uitzonderingsbepaling. De plaats van tijdelijke opslag is niet nader bepaald (Zie Nvt Bbk p. 67).

De uitzonderingen voor tijdelijke uitname op grond van artikel 36, derde lid zijn in lijn met de uitzonderingen voortijdelijke uitname van grond ingevolge artikel 28, derde lid, onder 2°, van de Wet bodembescherming. In dit artikel is bepaald dat voor een tijdelijke verplaatsing van grond geen meldingsplicht geldt. De gedachte bij beide uitzonderingen is dat in deze situaties er weinig tot niets verandert aan de milieubelasting. Dit artikel geldt niet alleen voor toepassingen die op grond van het Bbk worden gerealiseerd, maar ook voor toepassingen die onder meer onder het regime van het Bouwstoffenbesluit, het daaraan voorafgegane IPO-interimbeleid, of voor die tijd tot stand zijn gebracht. Daarbij moet het wel nuttige toepassingen betreffen.

Hieronder worden de vier aspecten uit artikel 36, derde lid Bbk, namelijk 'zonder te zijn bewerkt', 'onder dezelfde condities', 'op en nabij dezelfde plaats' en 'in dezelfde toepassing' behandeld. Daarbij is gebruik gemaakt van tekst uit de Nvt bij het Besluit bodemkwaliteit.

A. Zonder te zijn bewerkt

In het Bbk is geen definitie opgenomen van het begrip bewerken. De toelichting van het Bbk geeft voor tijdelijke uitname aan welke voorbeelden wel of niet onder het begrip bewerken vallen. De volgende voorbeelden worden gezien als bewerken (hierbij kan dus geen gebruik gemaakt worden van de uitzondering uit artikel 36):

- Het rijpen van baggerspecie, voor zover de tijdelijke verplaatsing hierop gericht is;
- Het ontwateren van baggerspecie, voor zover de tijdelijke verplaatsing hierop gericht is;
- zandscheiding.

De eerste twee voorbeelden betreffen niet de tijdelijke verplaatsing die enkel en alleen om logistieke redenen plaatsvindt. Ook daarbij kunnen (bijkomende) natuurlijke chemische en fysische processen optreden die onontkoombaar zijn, zonder dat er be- of verwerkingsactiviteiten plaatsvinden die dergelijke processen zouden bevorderen.

De volgende voorbeelden vallen volgens de toelichting niet onder het begrip bewerken (hierbij kan dus wel gebruik gemaakt worden van de uitzondering uit artikel 36):

- het uitzeven van bodemvreemde bestanddelen;
- louter natuurlijke, niet gestimuleerde processen of omstandigheden, zoals verdamping, microbiële afbraak, natuurlijke oxidatie en reductie;
- wijziging van de structuur van de grond of baggerspecie, zoals ten gevolge van graafwerkzaamheden of het ploegen van landbouwgronden.

De gedachte bij het eerste en derde voorbeeld is dat de grove bestanddelen veelal bouwstoffen betreffen, die als zodanig weer kunnen worden toegepast. De kwaliteit van de grond en baggerspecie zelf blijft hierdoor onveranderd of zal worden verbeterd.

Let op: het uitzeven van bodemvreemde bestanddelen gericht op een milieuhygiënische kwaliteitsverbetering (bijvoorbeeld het uitzeven van asbesthoudende materialen) valt niet onder deze uitzondering. Dit wordt gezien als een bewerking (reinigen van verontreinigde grond). Voor dergelijke werkzaamheden is bovendien een erkenning voor de BRL 7500 op grond van het Besluit bodemkwaliteit vereist.

B. Onder dezelfde condities

Toetsing aan kwaliteit en functie kan achterwege blijven omdat de betreffende handelingen ter plaatse niet tot (extra) aantasting van de bodem(functie) leiden. Om dit te waarborgen spreekt het artikel daarnaast over onder dezelfde condities. Van belang is dat samenstelling en emissie (uitloging) van de grond niet wijzigt. Het emissiegedrag kan bijvoorbeeld ongunstig worden beïnvloed door wisseling tussen zuurstofrijke en zuurstofarme omstandigheden. Denk aan het niveau van de toepassing, de grondwaterstand, de mate van afscherming door een bovenliggende verhardingslaag of verschillen tussen toepassing onder oppervlaktewater of op de droge oever.

In de toelichting van het Bbk staan de volgende voorbeelden genoemd die niet aan de voorwaarden onder dezelfde condities voldoen:

- het toepassen van (niet gerijpte) baggerspecie op landbodem (natte toepassing wordt droge toepassing);
- het toepassen van grond afkomstig uit de kern van een weglichaam of geluidswal als afdeklaag van respectievelijk het weglichaam of de geluidswal (onderlaag wordt toplaat).

C. In dezelfde toepassing

Met het oog op de controleerbaarheid moet de grond of baggerspecie wel in *dezelfde toepassing* worden teruggebracht. In artikel 36 zelf alsmede in de toelichting van het Besluit worden de woorden "dezelfde toepassing" expliciet genoemd. Zie verder ook de elementen die genoemd worden onder B (dezelfde condities) en C (op of nabij dezelfde plaats).

D. Op of nabij dezelfde plaats

De term 'op of nabij' geeft enige speelruimte. Indien sprake is van dezelfde toepassing en aan de andere voorwaarden wordt voldaan, dan hoeft de grond of baggerspecie niet precies weer op de plaats van uitname te worden aangebracht. Hierbij kunnen de volgende voorbeelden worden gegeven:

- het in het kader van de (spoor)wegenbouw of -reconstructie wegnemen van bermgrond voorafgaand aan (spoor)wegverbreding en het opnieuw terugbrengen als bermgrond in de nieuwe berm (zelfde soort toepassing: berm wordt berm, maar niet op de exact zelfde plaats);
- bij het verplaatsen van een sloot wordt de grond die vrijkomt uit de nieuw te graven sloot gebruikt om de bestaande sloot mee te vullen (bodem wordt weer bodem).

Checklist

Het bevoegd gezag Bbk moet in individuele gevallen zelfstandig beoordelen of er sprake is van tijdelijke uitname.

Om het lokale bevoegd gezag in de afweging te kunnen ondersteunen is hieronder een checklist opgenomen. Centraal in de checklist staat het voorkomen van milieubelasting, die de tijdelijke uitname tot gevolg kan hebben. Van belang is immers dat door de verplaatsing er weinig tot niets aan de milieubelasting van de grond of baggerspecie wijzigt.

1. *Toets op functionaliteit en dezelfde toepassing*

Ga na of na de tijdelijke uitname -d.w.z. In de hertoepassing- (nog steeds) sprake is van:

- een nuttige toepassing;
- geen grotere hoeveelheid wordt toegepast dan volgens gangbare maatstaven nodig is voor het functioneren van de toepassing
- de toepassing volgens gangbare maatstaven nodig is op de plaats waar deze plaatsvindt, of onder de omstandigheden waarin deze plaatsvindt.

2. *Toets op dezelfde toepassing*

Wordt de tijdelijk uitgeplaatste grond teruggebracht in dezelfde toepassing?

3. *Wel of geen bewerking?*

Ga na of er een bewerking heeft plaatsgevonden. Gebruik hierbij de toelichting bij artikel 36 3^e lid Bbk.

4. *Toets op vergelijkbare condities*

Ga na of de samenstelling en emissie niet verandert als gevolg van veranderende condities door hertoepassing in een andere bodemlaag. Denk hierbij onder andere in wijzigingen aan de volgende omstandigheden:

- zuurstofrijk of zuurstofarm, kalkrijk of kalkarm, chloridegehalte;
- boven of onder oppervlaktewater;
- boven of onder grondwaterniveau;
- de mate van afscherming door een bovenliggende verhardingslaag;
- verschil tussen de kern van een toepassing/werk en een toplaag (onderlaag wordt toplaag of andersom),
- Betrek bij de bovenstaande punten uiteraard de beschikbaarheid of juist het ontbreken van gegevens over de bodemkwaliteit (denk hierbij aan verschil tussen situatie waarbij zeker is dat (water)bodem schoon is versus het ontbreken van (indicatieve) onderzoeksgegevens).

5. *Sluit verdachte locaties of bekende gevallen van ernstige (land)bodemverontreiniging uit*

Van belang is dat op basis van historische informatie uitgesloten kan worden dat de werkzaamheden plaatsvinden binnen verdachte locaties of reeds bekende gevallen van ernstige bodemverontreiniging. Betrek hierbij de informatie uit Bodemloket (www.bodemloket.nn) en/of kijk naar uitgesloten gebieden op bodemkwaliteitskaarten (witte vlekken). Bij werkzaamheden met grond in een geval van ernstige bodemverontreiniging is de saneringsparagraaf van de Wbb van toepassing en dient voor de werkzaamheden een saneringsplan te worden opgesteld of een BUS melding te worden ingediend. Tijdelijk uitplaatsen (herschikken) van binnen naar buiten de gevalsgrens is niet toegestaan. Ook bij niet ernstige locaties dient zoveel mogelijk rekening houden met het stand still principe zodat een wat meer verontreinigde bodem niet teruggeplaatst wordt op een schonere bodem.

6. *Schaalgrootte op en nabij dezelfde plaats: duidelijk en handhaafbaar*

De begrenzing / omvang van de tijdelijke uitname kan per situatie verschillend zijn. Bij de ene situatie is de (kadastrale) perceelgrens al te ruim, terwijl voor een andere situatie prima gebruikgemaakt kan worden van de grens van een projectlocatie bestaande uit meerdere kadastrale percelen.

Een aantal zaken waarbij rekening gehouden kan worden:

- Van belang is dat de begrenzing van de tijdelijke uitname duidelijk, logisch en handhaafbaar dient te zijn en bovendien draagvlak moet kunnen hebben (te verdedigen moet zijn).
- Is de kwaliteit van de uitvoering gewaarborgd en wordt planmatig (volgens bestek) gewerkt? Is bijvoorbeeld een duidelijk grondstromenplan beschikbaar en/of sprake van dagelijks toezicht?
NB: Voor een werk van kleine projectomvang (bijvoorbeeld 100 m3) hoeft het ontbreken van een grondstromenplan geen probleem te zijn. Bij een groter project kan zo'n grondstromenplan wel een vereiste zijn. Desnoods kan dit afgedwongen worden op basis van de zorgplicht.
- Zijn resultaten van (eerder) uitgevoerd (indicatief) bodemonderzoek beschikbaar? Is een bodemkwaliteitskaart aanwezig? Bedenk dat hoe meer gegevens bekend zijn, hoe kleiner de risico's zijn dat er iets fout gaat. Een voorbeeld kan zijn een wegbermtracé dat middels een verkennend onderzoek is onderzocht. Mogelijk verschilt de kwaliteit van de (boven)grond per vak. De indeling van het tracé in vakken kan de basis vormen voor de begrenzing van de tijdelijk uitname (bijvoorbeeld uitsluitend treubrengen in hetzelfde profiel binnen het betreffende vak).
- Ga na of binnen de begrenzing van het 'op of nabij gebied' sprake is van vergelijkbare omstandigheden. Denk daarbij aan het historisch bodemgebruik, de (verwachte) bodemkwaliteit, de bodemopbouw, geohydrologie en het toekomstig gebruik van de locatie.
- In hoeverre de tijdelijke uitname plaatsvindt binnen of buiten de bebouwde kom kan van belang zijn op de schaalgrootte (omvang) waarbinnen de tijdelijke opslag kan plaatsvinden. Over het algemeen is in landelijk gebied minder sprake van heterogeniteit, meer grootschalig grondverzet, minder diversiteit in bodemgebruik en minder wisselende bodemkwaliteit, waardoor de risico's daar ook kleiner zijn.
- Ga je met middelen van vervoer de openbare weg op?

7. Zorgplicht en risico's

Doe wat met organoleptische waarnemingen. Wees attent op de aanwezigheid van asbest of de waarneming van olie of andere verontreinigde stoffen. Ga na of de handelingen (oppakken en terugplaatsen) negatieve effecten heeft op de kwaliteit van het grondwater en oppervlaktewater. Ga na of de risico's op negatieve effecten toe kunnen nemen na terugplaatsing van de grond of baggerspecie.

Meer informatie

In het document "Tijdelijke opslag en tijdelijke uitname, Besluit bodemkwaliteit" (Rijkswaterstaat Waterdienst, 9T4259, 9 juli 2009) staan enkele 'natte' voorbeelden genoemd van situaties die wel of niet onder "op of nabij" vallen. Daarnaast staat in het FAQ-document van het SLIB, dat is te vinden op www.helpdeskwater.nl/slib onder vragen & antwoorden zijn een aantal praktijkvoorbeelden opgenomen over op-of-nabij.

Bijlage 6 handvat implementatie Besluit bodemkwaliteit, reikwijdte verspreiden van baggerspecie

Handvat implementatie Besluit bodemkwaliteit

Onderwerp: reikwijdte verspreiden van baggerspecie

Inleiding

Binnen de bodemsector worden veel vragen gesteld over de reikwijdte van het verspreiden van baggerspecie, zoals dit in het Besluit bodemkwaliteit is toegestaan conform artikel 35, lid f (verspreiden op aangrenzend perceel) en lid g (verspreiden in oppervlaktewater). De toelichting op het besluit geeft wel inzicht waarom het verspreiden als nuttige handeling kan worden aangemerkt, maar de reikwijdte blijkt in besluit, toelichting en handreiking Besluit bodemkwaliteit fragmentarisch aanwezig. Deze memo heeft als doel een handvat te bieden aan waterbeheerders met specifieke aandacht voor de wijze waarop de onderdelen praktisch uitvoerbaar kunnen worden vertaald om een effectieve implementatie te bewerkstelligen. Veel aspecten in deze memo zijn dan ook terug te lezen in verschillende documenten en regelgeving.

Het rijk heeft via het Besluit bodemkwaliteit de wettelijke basis gegeven en de kaders geschetst voor het verspreiden van baggerspecie op het aangrenzend perceel en in oppervlaktewater. In lijn met de wens tot decentralisatie en het leggen van verantwoordelijkheden op de juiste plaats, is de regelgeving minder sturend en meer kaderstellend geworden. De nadere invulling in de praktijk ligt dan ook bij de waterbeheerders (waterschappen en Rijkswaterstaat), die in overleg met gemeenten en aangelanden het beste kunnen vaststellen hoe deze activiteit past binnen het beheer van het gebied.

Verspreiden op aangrenzend perceel

Artikel 35, lid f van het besluit maakt “verspreiden van baggerspecie uit een watergang over de aan de watergang grenzende percelen, met het oog op het herstellen of verbeteren van de aan de watergang grenzende percelen” mogelijk volgens de spelregels die zijn opgenomen in het besluit. In de toelichting van het besluit is opgenomen dat de mogelijkheid rondom het verspreiden van (onderhouds)bagger wordt voortgezet. Daarbij is opgenomen dat de relevantie van het opbrengen van baggerspecie is gelegen in het instandhouden van de voor het bodemgebruik benodigde hoogteligging en verbetering van de bodemvruchtbaarheid. Hiermee wordt een eeuwenoude vorm van actief bodembeheer instandgehouden, waarbij baggerspecie via een cyclische handeling binnen het gebied wordt gehouden en op de kant wordt gezet.

Welke baggerspecie ?

Naast de relevantie voor verspreiden moet het gaan om baggerspecie dat vrijkomt uit de bestaande aangrenzende watergang. Baggerspecie (in deze notitie ook wel 'specie' genoemd) is in het Besluit bodemkwaliteit gedefinieerd als materiaal dat is vrijgekomen uit de bodem of de voor dat water bestemde ruimte, inclusief een aantal samenstellingseisen. In de meeste gevallen beperkt genoemde ruimte zich tot het Wvo-gebied. Het verspreiden van grond valt niet binnen de reikwijdte. Grond is in juridische zin immers geen baggerspecie. Voor het onderscheid moet de begrenzing tussen landbodems en oppervlaktewater uitkomst bieden. Het besluit geeft geen nadere invulling aan de begrenzing (en discussie hieromtrent) die al bestond. Grond dat in het kader van bijvoorbeeld een verbredingsproject via een 'grenscorrectie' nu juridisch als baggerspecie wordt bestempeld en in het kader van dat zelfde verbredingsproject op het aangrenzend perceel wordt toegepast, valt buiten de reikwijdte. Het besluit stelt in de definitiefesfeer ook geen voorwaarden aan de consistentie van de baggerspecie. Aangezien bewust is gesteld dat de eerdere mogelijkheden rondom verspreiden worden voortgezet, kan geconcludeerd worden dat typen baggerspecie die aantoonbaar eerder ook onder het oude verspreidingsbeleid (Wm: 'besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen') op het aangrenzend perceel zijn toegepast, ook onder dit besluit mogen worden verspreid (indien de kwaliteit voldoet aan de normen uit de Regeling bodemkwaliteit). Laatst genoemd te vervallen besluit gaat specifiek in op 'onderhoudsspecie'. In waterschapsland wordt in diverse besluiten onderhoudsbagger gedefinieerd als de bagger binnen het leggerprofiel, ook als er sprake is van verontreinigde baggerspecie. Maar ook de baggerspecie buiten het leggerprofiel tot aan het praktijkprofiel (zoals de oorspronkelijke bodem van de watergang) wordt als onderhoudsbagger beschouwd. Het Besluit bodemkwaliteit geeft in artikel 35, lid f echter geen beperking tot alleen 'onderhoudsspecie'. Het Rijk wilde rondom het verspreiden niet te strikte grenzen stellen om mogelijkheden open te houden voor invulling op gebiedsniveau. Verbreding- en verdiepingsspecie kan hier dus ook onder vallen. Deze 'verbreding' van de reikwijdte past ook goed bij de reikwijdte zoals die voor verspreiden in oppervlaktewater in de toelichting van het besluit wel explicieter is gegeven. Hier betreft het alleen een ander medium waar verspreid wordt.

Alsvorens baggerspecie mag worden verspreid is inzicht in de kwaliteit noodzakelijk en toetsing aan de geldende normstelling. In de regeling bodemkwaliteit zijn de milieuhygiënische verklaringen opgenomen die als bewijsmiddel kunnen worden gebruikt. Naast uitzonderingen op de onderzoeksplicht voor ondermeer particulieren, kent de regeling Bodemkwaliteit een uitzondering op de onderzoeksplicht voor baggerspecie die wordt verspreid of tijdelijk wordt opgeslagen op het aangrenzend perceel, als wordt voldaan aan artikel 4.3.4., lid 4. Deze uitzondering is overgenomen uit de vervallen Regeling klassenindeling onderhoudsspecie. Indien geen van de genoemde situaties in lid 4a tot en met f relevant zijn, is geen onderzoek noodzakelijk. In veel gevallen hebben waterschappen de betreffende wateren in het waterbeheerplan al als 'onverdacht' aangemerkt.

In het besluit en de regeling bodemkwaliteit zijn normen voor verspreiden opgenomen. Allereerst dient toetsing plaats te vinden aan de interventiewaarden landbodems (conform artikel 36, lid 2 van het Besluit, zie circulaire bodemsanering) en vervolgens toetsing aan de verspreidingsgrens (Regeling, bijlage B). Het besluit ziet toe op het hergebruik van grond en bagger die uit diffuse bronnen is verontreinigd, niet op hergebruik van grond en bagger afkomstig van puntbronnen, zoals saneringslocaties.

In de toelichting op de regeling is daarom opgenomen dat de verspreidingsnormen niet gelden voor het verspreiden van baggerspecie afkomstig vanuit de directe omgeving van riooloverstorten. De achterliggende gedachte hierbij wordt niet alleen gevormd door eventuele organische en anorganische stoffen, die we bij een regulier waterbodemonderzoek meenemen. Uit onderzoek blijkt namelijk dat in veel gevallen die verontreiniging nog wel binnen de grenzen voor verspreiden valt. Dat deze specie als puntbron is aangemerkt komt met name vanuit de zorg rondom de pathogene micro-organismen (virussen, bacteriën, parasieten), die risico's geven voor weidevee en de kwaliteit voor het dierlijk product. Het Besluit bodemkwaliteit kan zo worden geïnterpreteerd dat de waterbeheerders in het kader van de zorgplicht met betrekking tot baggerspecie vanuit de omgeving van riooloverstorten, van geval tot geval samen met de gemeente moeten bekijken of de aanwijzing als puntbron terecht is (bijvoorbeeld op basis van eerder uitgevoerd baggerwerk en lozingsfrequentie) en of er risico's bestaan voor de locatie waarop verspreid wordt. Zo zullen de belaste zones rondom de puntbron veelal wel in aanmerking komen voor verspreiden, mits dit voldoet aan de verspreidingsgrenzen. Vanuit een stuk zorgplicht dient hier verantwoord mee te worden omgegaan. Een pragmatische veilige invulling van de zorgplicht voor genoemde niet genormeerde aspecten, *kan* zijn dat baggerspecie afkomstig van de omgeving van riooloverstorten, mits voldaan wordt aan de verspreidingsgrens, nooit verspreid wordt op locaties waar vee graast of, breder, zelfs teelt van gewassen plaatsvindt. Een invulling als deze kan bijvoorbeeld worden ingebed in het baggerplan of (nog beter) een plaats krijgen in gebiedsspecifiek beleid.

Waar verspreiden ?

In de uitvoering wordt de reikwijdte met name bepaald door de locatie waar verspreiding plaatsvindt.

Volgens artikel 35, lid f en de toelichting daarop, mag verspreiden plaatsvinden in alle situaties binnen 'het aangrenzend perceel' waarmee de benodigde hoogteligging of bodemvruchtbaarheid wordt 'hersteld of verbeterd'. In paragraaf 4.8.1 van de toelichting bij het Besluit bodemkwaliteit is meer duidelijkheid gegeven over de reikwijdte van 'het aangrenzend perceel'. Als eerste is de 20-metergrens vervallen en geldt een ruimere begrenzing, op voorwaarde dat de kwaliteit per saldo niet verslechterd en zelfs kan verbeteren. Voor de begrenzing sluit het besluit bodemkwaliteit als eerste aan bij de begrenzing, zoals opgenomen in de Waterstaatswet uit 1900. Een wet die de basis biedt voor het kunnen regelen van de bevoegheden en eigendomsverhoudingen rondom verspreiden, via de Keur. Deze beschrijft in artikel 11: "Erven en gronden, gescheiden van den watergang door een weg, voetpad of ander werk of door een grondstrook te gering van breedte om de specie te ontvangen, worden als aan den watergang gelegen aangemerkt". Daarnaast is in de toelichting van het besluit gesteld dat de huidige praktijk zoveel mogelijk wordt gecontinueerd. Met de huidige praktijk wordt de reikwijdte bedoeld, zoals deze eerder is geschetst in de circulaire onderhoudsspecie uit 2005, waarin letterlijk is opgenomen: "In de praktijk wordt de bepaling 'direct aan het oppervlaktewater grenzende percelen' soms heel strikt gehanteerd, waardoor baggerspecie bijvoorbeeld wordt afgevoerd naar een opslag- of stortlocatie wanneer over een beperkte lengte langs de watergang geen ruimte is om de baggerspecie op de kant te zetten, omdat daar bebouwing met aanpalende erven aanwezig is. Een dergelijke strikte interpretatie van het begrip 'direct aan de watergang grenzend perceel' is onnodig en ongewenst. Het begrip 'direct aan het oppervlaktewater grenzend perceel' biedt een zekere ruimte om dit soort situaties praktisch te benaderen. Vaak is er voor de betreffende baggerspecie op een ander perceel dat grenst aan dezelfde watergang wél ruimte. Het begrip 'direct aan het oppervlaktewater grenzend perceel' laat afzet van baggerspecie op zo'n perceel toe. Bepalend is dat het perceel aan dezelfde watergang is gelegen. "

In het besluit is zichtbaar niet aangesloten bij de reikwijdte van een 'kadastraal perceel', met als reden dat dit onnodige beperkingen oproept. Via bovenstaande beschrijvingen is invulling gegeven aan een pragmatische insteek die meer past bij de praktijk van baggeren.

Los van bovenstaande grenzen dient de 'toepasser' conform het eigendomsrecht zoals opgenomen in het wetboek van strafrecht, altijd toestemming te hebben van de eigenaar om specie te mogen verspreiden. Uitzondering geldt voor de aangrenzende delen waarvoor in de Keur is geregeld dat de ontvangstplicht geldt (zie verderop in deze notitie). Dit betekent in de praktijk dat de waterbeheerder en de eigenaar in veel gevallen samen afspraken maken over de locatie waar verspreid gaat worden en dat de reikwijdte binnen het begrip 'aangrenzend perceel' nader in overleg wordt bepaald.

Artikel 35, lid f heeft ook een begrenzing in zich dat zich richt op het doel van verspreiden, namelijk het 'herstellen of verbeteren' van aangrenzende percelen in relatie tot de benodigde hoogteligging of bodemvruchtbaarheid. Alle activiteiten die hierbinnen passen, mogen dus als verspreiden worden aangemerkt. Naast het op hoogte brengen van bijvoorbeeld landbouwpercelen kan dit dus ook het herstellen of verbeteren van bestaande kades zijn, die vanuit hun functie een bepaalde hoogteligging moeten hebben. Zodra het gaat om de aanleg van nieuwe kades, heeft men het meestal niet meer over herstel en verbetering en is dit toetsingskader niet meer relevant. Voor aanleg dient een ander toetsingskader (algemene toepassing, dan wel grootschalige toepassing) te worden gehanteerd.

Hoe werken verspreiden en tijdelijke opslag samen ?

Om de logistiek rondom baggeren en verspreiden binnen milieuhygiënische grenzen meer ruimte te geven voorziet artikel 35, lid i in de tijdelijke opslag van baggerspecie, bestemd voor één van de toepassingen bedoeld in artikel 35, lid a t/m f, op percelen naast de watergang waaruit de baggerspecie afkomstig is. De opslag mag maximaal 3 jaar plaatsvinden. Rondom de reikwijdte van het aangrenzend perceel gelden uiteraard dezelfde aspecten als eerder genoemd. In dit artikellid wordt in tegenstelling tot de tijdelijke opslag conform artikel 35, lid h, rondom de eindbestemming verwezen naar de handeling in artikel 35, lid f. Dit betekent dat baggerspecie om logistieke redenen eerst een aantal jaren in opslag mag worden genomen op een beperkt deel van 'de aangrenzende percelen', om vervolgens onder de voorwaarden en dito toetsingskaders van artikel 35 f (verspreiden aangrenzend perceel) te worden toegepast op de 'aangrenzende percelen' van de watergang waaruit de bagger afkomstig was. Dit kan voor de uitvoering praktisch zijn om ontwaterde baggerspecie beter te kunnen toepassen op andere delen van het perceel, zoals bijvoorbeeld kades. Een nieuwe keuring en toetsing van de baggerspecie alvorens het toe te passen is in dit geval trouwens niet echt relevant. Toepassing buiten de 'aangrenzende percelen' dient op landbodem plaats te vinden via de overige algemene regels, dan wel spelregels voor grootschalige toepassingen.

In welke laagdikte of in welke hoeveelheden mag verspreid worden ?

Het Besluit bodemkwaliteit geeft geen maat voor de laagdikte of hoeveelheden, ook niet op basis van de nieuwe normstelling. In de Handreiking Besluit bodemkwaliteit is vermeld dat hoeveelheid en hiermee samenhangend de laagdikte in overleg met de eigenaar van het perceel wordt bepaald. In de praktijk zullen een aantal factoren van invloed zijn die grenzen stellen aan laagdikte en hoeveelheden. Zo zal de laagdikte met name beperkt worden door de consistentie van het materiaal en de hoeveelheden.

Direct nat verspreiden in grote laagdikten of verspreiden van dunne baggerspecie is namelijk technisch moeilijk, zonder dat de bagger terugvloeit in het oppervlaktewater of naar andere delen waar dat ongewenst is. Indien noodzakelijk worden op het perceel bepaalde maatregelen getroffen om dit te beperken (bijvoorbeeld een ploegvoer). In gevallen dat er kades worden opgeworpen, dan spreken we echter over de aanleg van een (weiland)depot, waarvoor eerder genoemde vergelijkbare regels uit artikel 35, lid 1 gelden.

Daarnaast zullen in het kader van 'herstel en verbeteren' van de percelen vanuit de perceelseigenaar grenzen worden aangegeven die gebaseerd zijn op de maximaal toelaatbare bodembelasting ten behoeve van het bodemgebruik en de gewenste termijn tussen verspreiden en het opnieuw in gebruik nemen van het perceel. Goed overleg tussen waterbeheerder en perceeleigenaar/gebruiker geeft hier wederom richting.

Wat is de relatie met de ontvangstplicht ?

Het Besluit bodemkwaliteit geeft de milieuhygiënische randvoorwaarden en de bijbehorende reikwijdte waarbinnen mag worden toegepast of verspreid. Dit besluit staat los van de bevoegdheden en eigendomsverhoudingen en 'ontvangstplichten' die hieromtrent rondom het verspreiden van onderhoudsspecie zijn geregeld vanuit de Waterstaatswet in de Keur van waterschappen. Het Besluit bodemkwaliteit is immers geen AMvB onder de Waterstaatswet.

De Waterstaatswet richt zich onder andere op het onderhoud van de watergangen en expliciet op de onderhoudsspecie die hierbij vrijkomt. Rondom de onderhoudsspecie zijn een aantal artikelen opgenomen die een handvat bieden voor waterbeheerders (zie kader).

Waterstaatswet 1900:

Artikel 11

[1.] Bij verordening kan worden bepaald, dat op erven en gronden, gelegen aan een watergang, waarvan het onderhoud geschiedt door of onder toezicht van het openbaar gezag, de specie moet worden ontvangen, welke, tot behoorlijk onderhoud voor de af- of aanvoer van water, uit den watergang wordt verwijderd.

[2.] Behoudens aanspraak op schadevergoeding moet op erven en gronden, gelegen aan een watergang, welke door of onder toezicht van het openbaar gezag voor de af- of aanvoer van water wordt verbeterd of met toepassing van art. 12 wordt aangelegd, de specie worden ontvangen, welke te dien einde wordt verwijderd.

[3.] Erven en gronden, gescheiden van den watergang door een weg, voetpad of ander werk of door een grondstrook te gering van breedte om de specie te ontvangen, worden als aan den watergang gelegen aangemerkt.

De 'ontvangstplicht' richt zich alleen op het deel van de baggerspecie dat als gevolg van 'behoorlijk onderhoud' vrijkomt, expliciet voor de af- en aanvoer van water en in de praktijk als 'onderhoudsspecie' wordt aangemerkt. Maatgevend hierbij is het leggerprofiel.

Anno 2008 is dat leggerprofiel in veel situaties prima te beschrijven, maar lang niet altijd: bijvoorbeeld bij de steeds meer voorkomende ecologische profielen waarbinnen de wattergang zijn eigen gang kan gaan, laat staat voor “natuurlijke” beken, die eroderen en sedimenteren en waar je soms moet ingrijpen om de afvoer te waarborgen. In het kader van Waterwet (waarin de Waterstaatswet wordt opgenomen) wordt hier opnieuw aandacht aan besteed.

In de verordening (de ‘Keur’) die genoemd is in artikel 11, hebben waterschappen opgenomen in welke gevallen er schadevergoeding plaatsvindt, mede ter compensatie van het tijdelijk niet kunnen gebruiken van het perceel of schade die aan het gewas plaatsvindt.

Het Besluit bodemkwaliteit maakt dankbaar gebruik van artikel 11, lid 3 als basis voor de reikwijdte van verspreiden. Zoals uit deze notitie blijkt geeft het besluit echter vanuit milieuhygiënische gronden een ruimere reikwijdte aan de locatie van verspreiden als aan het type baggerspecie (o.a. voor onderhoud, verdieping, verbreding). Voor het baggerspecie die conform de Keur niet als ‘onderhoudsspecie’ wordt benoemd, zal het waterschap in het betreffende gebied in overleg met belanghebbenden afspraken moeten maken over eerder genoemde aspecten, als locatie, laagdikte en hoeveelheid. Dit kun je interpreteren als het neerleggen van een verantwoordelijkheid vanuit het Rijk bij de decentrale overheden als het om een stukje reikwijdte gaat.

Verspreiden in oppervlaktewater

Artikel 35, lid g, geeft het grote kader aan rondom het verspreiden van baggerspecie in oppervlaktewater. Hierin is opgenomen:

“Verspreiden van baggerspecie in oppervlaktewater, met het oog op de duurzame vervulling van de ecologische en morfologische functies van het sediment”. Hierbij is aanvullend als beperking opgenomen: “behoudens op of in uiterwaarden, gorzen, slikken, stranden en platen”. Op deze beperking is in analogie van artikel 35, lid f weer een uitzondering opgenomen voor “daarbinnen gelegen aangrenzende percelen van watergangen met het oog op het verbeteren en herstellen van die percelen”.

In de toelichting van het besluit is gesteld dat de bestaande mogelijkheid voor het verspreiden van (onderhouds)baggerspecie wordt voortgezet. Belangrijk doel hiervan is het zoveel mogelijk voorkomen dat sediment bij werkzaamheden ten behoeve van het waterbeheer onnodig wordt onttrokken. Dit vanwege de waardevolle functies die dit sediment vervult voor ecologie en morfologie.

Welke baggerspecie ?

De artikelsgewijze toelichting bij het verspreiden van baggerspecie in oppervlaktewater geeft iets meer handvatten dan die van verspreiden op het aangrenzend perceel. Zo is via teksten als “baggerspecie die vrijkomt bij het op diepte houden en brengen van havens en vaarwegen” zichtbaar dat de reikwijdte zich bewust niet beperkt tot de ‘onderhouds-baggerspecie’. Ook verdiepingsspecie zou mogen worden verspreid, mits dit volgens de waterbeheerder gewenst is vanuit ecologische- of morfologische functies. Voor de reikwijdte rondom de scheidslijn landbodem-waterbodem e.d., wordt verwezen naar de vorige paragraaf. Vanuit de Wvo en de beschrijving van artikel 35, lid g is het overbodig om aan te geven dat uiterwaarden e.d. ook als baggerspecie worden aangemerkt.

De reikwijdte rondom de herkomst van de bagger is bewust ruim gehouden, om de waterbeheerder voldoende ruimte te bieden om zelf een reikwijdte te kunnen bepalen op basis van het gewenste beheer van het watersysteem en de morfologische en ecologische functies die hierbij een rol spelen. Een voorbeeld: alhoewel het misschien niet voor de hand ligt dat 'droge' baggerspecie uit uiterwaarden wordt verspreid in het meer dynamische deel van het watersysteem, kan dit vanuit beheer (bijvoorbeeld bij zandhonger) toch gewenst zijn op een bepaald moment. De enige die dit goed kan beoordelen is de waterbeheerder. Een visie hierover, in relatie tot het verspreiden zelf is dan ook erg wenselijk. Vragen als "mag uiterwaardengrond of bagger uit kribvakken worden verspreid?" zijn dan ook niet van een standaard antwoord te voorzien.

Waar verspreiden ?

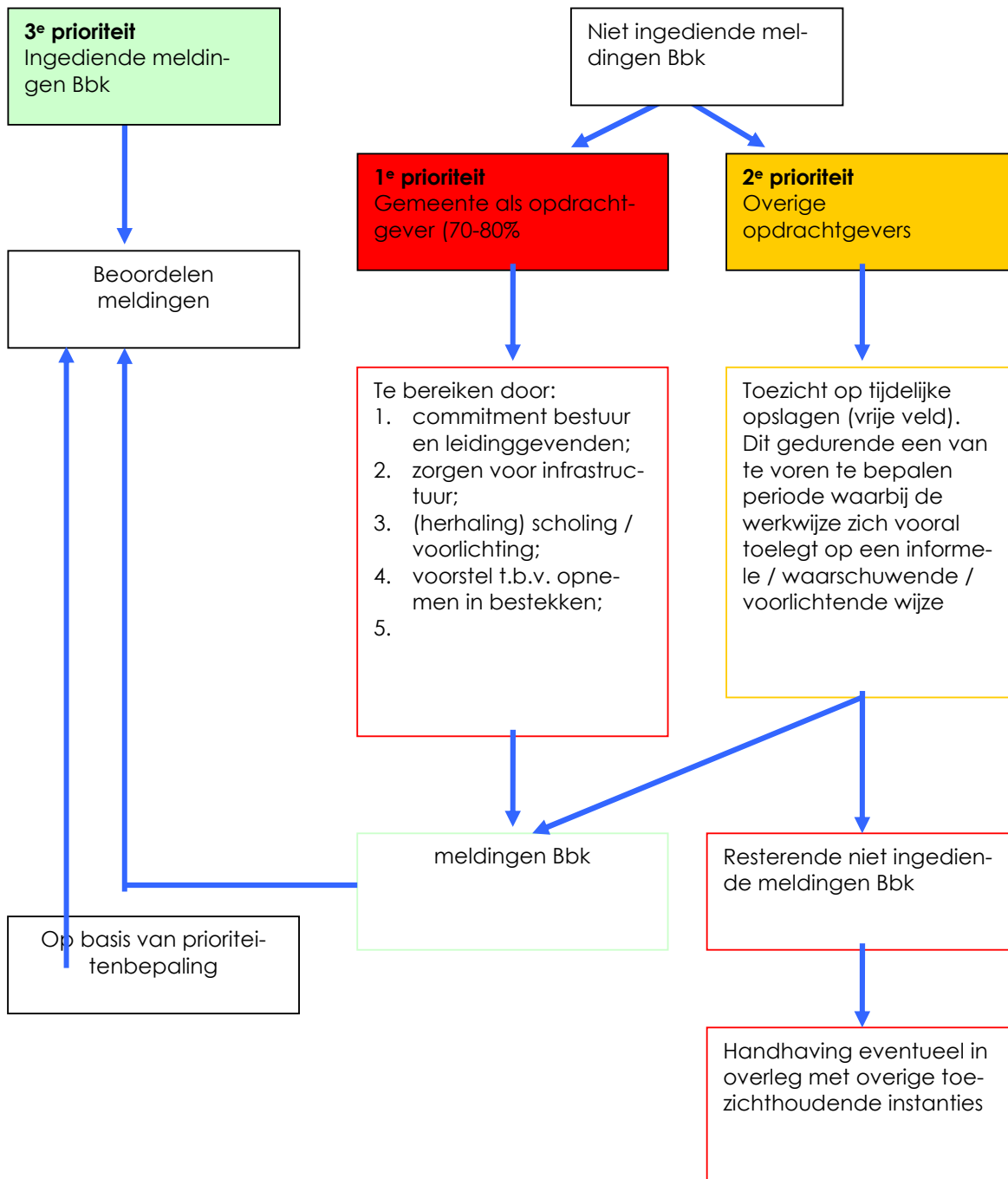
Waar artikel 35 rondom verspreiden op het aangrenzend perceel een ruimtelijke begrenzing geeft, lijkt dit bij het verspreiden in oppervlaktewater (on)begrenst tot het hele watersysteem. Dit los van de beperking voor uiterwaarden e.d., waarvan de wetgever in het besluit al stelt dat het ongecontroleerd verspreiden van zeer grote hoeveelheden baggerspecie uit vaargeulen geen nut heeft voor de bodemvruchtbaarheid of het herstel van uiterwaarden, of soms zelfs schadelijk kan zijn voor de aanwezige natuur (ongewenste afwenteling). Ander aspect hierbij is dat de verspreidingsgrenzen vanuit milieuhygiënisch oogpunt mogelijk te ruim zijn in relatie tot de bestaande of gewenste kwaliteit van de stranden. Voor onderhoud van relatief kleine watergangen gelegen binnen de uiterwaarden e.d. is weer een uitzondering gemaakt op deze uitzondering. Voor de reikwijdte van 'de aangrenzende percelen' wordt verwezen naar de paragraaf over verspreiden op het aangrenzend perceel. Vanuit bovenstaande beperking zal verspreiden met name plaatsvinden in de delen van het watersysteem die permanent onder water staan, veelal bestempeld als de dynamische delen van het systeem. Daarnaast kan ook gedacht worden aan het verspreiden op droger gelegen delen in regionale wateren, zoals bijvoorbeeld onderhoudspaden of percelen die binnen de begrenzing van het oppervlaktewater liggen.

Jaarlijks worden er enkele tientallen miljoenen m³ bagger verspreid in met name de Zeeuwse Delta, Noordzee, Waddenzee, IJsselmeer en Rijntakken. Verspreiding van dit soort hoeveelheden baggerspecie vraagt om een visie op het beheer van het watersysteem, waarbij de wenselijkheid van verspreiden voor het vervullen van de ecologische en morfologische functies centraal staat. In dit kader is het goed om bij het bepalen van de locatie en hoeveelheden van verspreiden als handvat de vraag te stellen of verspreiden niet leidt tot afwenteling op andere delen van het gebied. Een visie vormt een herleidbare basis van waaruit gebieden worden aangegeven waar verspreiding gewenst is. In de visie kan bijvoorbeeld ook een baggerbalans worden opgenomen, waaruit blijkt of verspreiden van bijvoorbeeld uiterwaardengrond wel past of wenselijk is. De gebieden waar verspreiden gewenst is kunnen met hoeveelheden via de 'verspreidingsvakkenkaart', zoals aangereikt vanuit dit Besluit, juridische werking krijgen. Na vaststelling van deze kaart behoren vragen als 'mag ik verspreiden in de kribvakken?' tot het verleden. De reikwijdte is immers door de waterbeheerder vastgelegd.

Dit handvat is goedgekeurd door de overheden vertegenwoordigd in het Implementatieteam besluit Bodemkwaliteit.

Bodem+, juni 2008

Bijlage 7 handhavingstrategie

Bijlage 8 prioriteitenbepaling

Aandachtspunten	onbekend (=1)	matig (=0)	goed (=+1)	totaal
volledigheid				0
bijzondere omstandigheden / onverwachte situaties				
aangeleverde bewijsmiddelen				
terecht gebruik bodemkwaliteitskaart				
eindconclusie betreffende juistheid toepasbaarheid toepasser				

kwaliteit toepas- singszone	toetsen volledig- heid	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5
		Achtergrond- waarden	wonen									
	overig											
Wonen												
Industrie												

Legenda	kleur	controlefrequentie	criteria
		bepaling volledigheid voor elke melding	
		administratief afdoen	volledigheid melding, inhoudelijke check (AP04, Kwalibo)
		volledige administratieve controle en afhankelijk van uitkomst controle in het veld	volledigheid melding, inhoudelijke check (AP04, Kwalibo)
		volledige administratieve en veld controle	volledigheid melding, inhoudelijke check (AP04, Kwalibo)

